

Cena numeru 25 gr.

Redakcja i Administracja:
Kraków
ul. Dunajewskiego 5
Telefon Redakcji 398
Telefon Administracji 310
Adres dla telegramów:
NAPRZÓD KRAKÓW

Miesięcznie zł. 5:50

Tygodniowo w Krakowie zł. 1:25

Zagranicą miesięcznie 9 złotych

Wychoły oddzielnie rano z wydrukiem ogłoszeń i listów polegających

Konto PKO Kraków 400.670

NAPRZÓD

ORGAN POLSKIEJ PARTII SOCIALISTYCZNEJ

Rada m. Krakowa przeciw sprzedaniu szpitala Kasy Chorych

Krakowska Rada miasta na posiedzeniu odbytem w ubiegły czwartek uchwala swą potępną komisarjską pomyśl sprzedaż szpitala zbudowanego gmachu szpitalnego Kasy Chorych, uznala ten szpital za pożyteczny i pożądany nabytek dla Krakowa i jego ludności, oświadczyła, że zbudowany jest w miejscu odpowiednim celowi i wyraża życzenie, ażeby n. prezydent miasta wywarł wpływ w tym kierunku, by szpital ten został uruchomiony. To wszystko wyraźnie jest powiedziane w uchwale Rady miasta, powziętej głosami radców wszystkich stronnictw. Interes dobra publicznego odniósł w krakowskiej Radzie miejskiej triumf nad partyjniactwem. Okazało się, że dla partyjniactwa BB (Sokół barwydców) iście granica, która bezkarnie przekroczyć nie wolno, granica zakreślona przez uczucia humanitarne, obowiązki obywatelski i poczucie przyzwoitości.

W ten sposób unieważniona została uchwała miejskiej komisji sanitarnej, wyrażająca w myśli życzenia komisarza rządowego opinie, że szpital Kasy Chorych zbudowany jest w miejscu nieodpowiednim, a zarazem napiętnowany został potępny pomysł sprzedania gmachu szpitalnego na kancelarie czy magazyn i neurochocim tego szpitala. Potępnili ten nieludzki zaiste pomysł radcy miejscy wszystkich klas i stronnictw, nietylko robotnicy, lecz także inteligencja i mieszczanie. W tej sprawie, gdzie szło o uratowanie dzieła humanitarne, zwyciężył niewątpliwie dobrodziejstwa dla ludzi najniebezpieczniejszych, bo chorych, zgodnie proletariatu i burżuazji wystąpiły przeciw urzeczom niu i zleń woli dyktatury komisarjskiej.

Za wnioskami r. m. Haackera przemawiali w Radzie miejskiej radcy dr. Krzeczski, poseł Puchalski, ks. Kasprzyk, mgr. Łuczko, a zasadniczo i p. wiceprezydent dr. Schneider oświadczył się za treścią tego wniosku. Przew. wnioskowi nie wystąpił ani jeden mówca!

Pierwszą część rozstrzyg r. m. Haackera, wileńca z uznanem stowozem w Krakowie tak potępnego szpitala na 300 łóżek, uchwalała Rada miejska jednogłośnie. Próbowano rezolucję te podzielić i osobno głosowano nad leżą drugą częścią, wyrażającą opinie, że miejsce w Białym Pradniku, gdzie szpital Kasy Chorych został zbudowany, jest na cel szpitalny zupełnie odpowiedni. Te oczęść rezolucji uchwalono 29 głosami przeciw 21. Głosowali za nią nietylko socjaliści, lecz także chadcy, klub gospodarczy, a nawet radcy radców z kręgu mieszczańskiego, którzy za nich, tyle niezależności umysłu i odwagi czyniły, że nie dali się skrepić swą przynależnością do większości rządzącej. Wstrzymali się od głosowania za tą częścią rezolucji tylko tacy radcy, którzy — jak p. Łuczko — wietrzyli w tem, że to jest „coś przeciw rządowi“, a przez całe życie przywykli nie sprzeciwiać się w niczem zdaniem rządowi, lecz być zawsze „z rządem“, a i wśród tych radców spora była takich, którzy podczas głosowania z niepokojem liczyli podniesione ręce, gotowi za tą częścią wniosku ewentualnie głosować, gdyby miała upaść. I jaka niesłychana byłaby to istotnie kompromitacja dla Rady miejskiej, gdyby była to część rezolucji odrzucała! Albowiem znaczyłoby to, że gmina sprzedada Kasie Chorych pod budowę szpitala grunt nieodpowiedni i sama uznaje, że nieistotnie wobec Kasy Chorych postąpiła. Na szczęście, znalazła się w Radzie miejskiej większość, która do takiej kompromitacji nie dopuściła.

Dużo przysługę oddał sprawie także dodatkowy wniosek p. posła Puchalski (chrześc. dem.), który wkłada na p. prezydenta miasta obowiązki wywarcia swego wpływu w tym kierunku, ażeby urządzenie wewnętrzne szpitala Kasy Chorych zostało sprawione i żeby szpital ten został uruchomiony. Rada miejska jednomyślnie poparła ten wniosek dodatkowy, a p. prezydent Rolle wyraźnie oświadczył z całą gotowością, że go akceptuje.

Czy dyktatura komisarjska będzie sobie cokolwiek robiła z jednomyślną opinią całej reprezentacji miasta? Być może, iż partyjniactwo posunie się w sweł zaciekłość tak daleko, że zlekceważy te autorytatywne opinie zarządu i przedstawicieli miasta. Ministerstwo komunikacji zamierzało r. m. rhydi zbudowania parowozowni w tej stronie miasta i temsamem odpada jako nabywca kolei państwowa, która gotowa była kupić gmach szpitalny na swoje biura czy magazyny. Ale być może, że p. komisarz zechce wystarczyć się o nabywcę prywatnego. Jeśli tak, to po wyraźnie potępną uchwałę Rady miejskiej haniebny ten czyn dokona się pod przetrzaniem całej opinii publicznej!

Na nie się nie zda forsowanie sprawozdania z Rady miejskiej przez „Kuriera“, „Jejoręgi“, p. komisarza Kolkiewicza; sprawozdanie w tym „Ilustrowanym Wrogu Codziennym“ od a do z ról się od kłamstw i przekreśleń. Ale opinia publiczna nie da się okłamać ani zahłabić w takiej sprawie, gdzie poważano się na zamach przeciw ludziom chorym. Dowiodło tego starostwo, jakie wbrew kłamstwu i intrydze zajęła w tej sprawie jedynopólnie Rada miejska! Przebrała się miara nieprawości i sumienie publiczne odebrało w z całą siłą!

Złoty

750 tysięcy

może każdy wygrać, kto zakupi
LOS LOTERII KLASOWEJ
w słynnej ze szczęścia
KOLEKTURZE

BRACI SAFIER
Kraków, Rynek Gł. 6

Ponadto można wygrać zł.:
350.000, 250.000, 150.000,
100.000, 80.000, 75.000,
60.000, 50.000, 40.000,
25.000, 20.000, 15.000,
10.000 i t. d.

Ogólna suma wygranych
32 miliony złotych

Co drugi los musi wygrać!
CIĄGNIENIE I. KLASY
już 14 i 15 listopada b.r.

Ceny losów:

ćwiartka	połówka	cały los
zł. 10.	zł. 20	zł. 40.

Zamówienia załatwia się odwrotną pocztą.

W tem miejscu wyciąć i przesłać nam w liście.

Karta zamówień.

Do BRACI SAFIER
w Krakowie, Rynek Gł. I. 6. I.

Niniejszym zamawiam:

- losów ćwiartek po zł. 10—
- losów połówek po zł. 20—
- losów całych po zł. 40—

Należność zł. _____ uiszczyć po
otrzymaniu losów blankietem nadawczym
P. K. O. Nr. 400.117 przez firmę załącz-
czonym.

Imię i nazwisko _____

Adres: _____

Konfiskata „Naprzodu“

Wczorajszy numer „Naprzodu“ został skonfiskowany. Wedle zawiadomienia, które otrzymaliśmy od starostwa grodzkiego, konfiskata nastąpiła „z powodu zaopatrzenia przez redakcję sprostowania komisarza rządowego Kasy Chorych dra Kolkiewicza tytułem „Oddał auto!“ oraz uwagi, że redakcja, co sprzeciwia się artykułowi 30 i 61 prawa prasowego“.

Jest to zatem zupełna nowość. Po raz pierwszy sprostowanie komisarza Kasy Chorych zostało uznane za „sprostowanie urzędowe“, do którego żadnych uwag dotyczących nie wolno i w obronie którego władza występuje z urzędu. Dotychczas sprostowania komisarza Kasy Chorych nie uchodziły za sprostowania urzędowe i zawsze zaopatrzywałyśmy je uwagami. Teraz nagle starostwo grodzkie doszło do przekonania, że to są sprostowania urzędowe. Główny ten zupełnie nowy pogląd starostwa grodzkiego był uzasadniony, Kasa Chorych miałyby prawo wysłać sprostowania przez

Rozłam w BBS w Łodzi

W sprawie tej, o której już donosiliśmy, podaje łódzki „Głos Poranny“, że po bezskutecznej mediacji bebesowskich działaczy, przybyłych specjalnie z Warszawy, została już zerwana w Łodzi w starostwie grodzkim nowa partia polityczna pod nazwą „Stowarzyszenie polskich socialistów“.

BBS, poruszony instynkty rozłamowe, sama zaczyna się rozpadać.

Tajniki BB

(Korespondencja własna „Naprzodu”)

Warszawa, 17 października.

Posiedzenia klubu BB odbywały się stale wedle tegosamego ceremoniału: prezes wygłasza przemówienie, dwaj czy trzej inni referują i na tem posiedzenie się kończy: dyskusji nie ma. Nie dziwnego, że z takich „obrad” nie wydaje się klubowego komunikatu (klub wyraża się PAT, która niewiadomo z jakiej racji pada, coprawda tylko 9 wierszy, przyp. redakcji); tajemniczość posunięta jest do tego stopnia, że członkowie klubu BB samitują się przed dziennikarzami, nie mówiąc im, że nie powiedzie im się do zachowania tajemnicy.

A jednak coś niecoś z dzisiejszych poufnych obrad przeniknęło na zewnątrz. Jest rzeczą wiadomą, że o ile sala posiedzeń Sejmu „oznacza” się zupełnym brakiem akustyki, o tyle pokoje klubowe mają jej zanadto. Niema tak grubych ścian i tak szczelnie wytapetowanych drzwi, aby coś niecoś nie przedostało się na zewnątrz. Tosamo stało się i dziś.

Wiadomo więc, że p. prezes Stawek jest, Bogu dzięki, zdrowy, gdyż inaczej nie wygłosiłby przecież półtoragodzinnej mowy. Gdy w kuluarach rozeszła się wieść, że p. prezes zaczął mówić i po godzinie jeszcze nie skończył, zaczęli się bawcy kuluarowi znacząco uśmiechać; p. Stawek bowiem jako mowca ma nieszczęśliwą reputację. A może ma mowę wymowną, tj. umiającą mowę napisać sekretarza? Mniejsza z tem, bardziej interesujące jest, co mówił. I o tem coś się wie: mówił zasadniczo o dwóch rzeczach — o możliwości uchwalenia rządowi wotum nieufności i o możliwościach uchwalenia zmiany konstytucji. Mówił też „programowo” tj. dał do zrozumienia, że „ostatnim programem” — przed jeszcze ostatniejszym — jest znany artykuł marszałka Piłsudskiego o „gasnącym świecie”.

Jak p. Stawek wyobraża sobie sytuację po uchwaleniu wotum nieufności rządowi? Prostromu przechodzi nad taką uchiwałą do porządku dziennego, ale w takiej formie, że cel tej uchiwały byłby spełniony. A więc na skutek tej uchiwały rząd ustąpi, na jego miejsce przyjdzie nowy z — tym samym kierunkiem. A więc wojna między Sejmem a sanacją w permanence, kto kogo przetrzyma. Sejm naturalnie i następnem rządowi uchwali nieufność — tu powstaje dla sanacji pewna trudność: lista byłych adiutantów marszałka Piłsudskiego będzie wkrótce wyczerpaną i nie będzie można utworzyć nowego garnituru ministerjalnego. Wtedy — i na to jest rada: sięgnie się głęboko do czwartej brygady, która i tak jest niezadowolona, że zbywa się ją jakimiś komisarzami, zamykając jej dostęp do właściwego źródła władzy: do tek ministerjalnych.

A jak p. Stawek wyobraża sobie zmianę konstytucji? Również w nieskomplikowany sposób: jakoś to będzie, może zajdą takie okoliczności, które będą sprzyjały planom BB, może — jeżeli nie strategia to taktyka — uda się posunąć sprawę naprzód. I co na to powiecie: blisko stu poważnych ludzi (nawet komplet klubu jest tajemnicza) słuchało tych „mądrości” bez słowa sprzeciwu. Doskonała rzecz: przypadek, bo czy inna niespodzianka ma dać Polsce nową konstytucję!

Jasnie przedstawia się sprawa, o której już Wam pisałem, mianowicie „fuzja” dwóch głównych organów sanacyjnych „Głosu Prawdy” i „Epoki”. Przedstawiał to rzecz klubowi pultownik-posel-redaktor Koc, ale i tym najbliższym nie powiedział nie ponad fakt dokonany: nastąpiło połączenie. Nie potrzebował jednak więcej mówić, gdyż właśnie dziś prasa

Mają powody do zadowolenia a jeszcze im zamako

Nawet najbardziej zachłanny obszarnik nie będzie śmiał teraz twierdzić, że rząd zaniedbuje rolnictwo. Ten rząd, który w wielkiej mierze opiera się na wielkich rolnikach, dał im tyle udogodnień co żaden rząd poprzedni. Samo uprzywilejowanie rolników o do kredytów w czasie, kiedy wszystkim innym wstrząsają w czasie, kiedy zamknięto, jest zaledwie jednym dowodem, że rząd istotnie uważa rolnictwo za główne i podstawowe pole pracy w państwie. Jeżeli się dalej uwzględni i „honorowanie” rolników (uroczystości połączeniowa na Zamku warszawskim w lipcu br.), można śmiało powiedzieć, że najsłabsze ich marzenia zostały zrealizowane.

A jednak są niezadowoleni, mają jeszcze dalsze i to niemałe pretensje! Można rozumieć dążenie każdego stanu do poprawy swoich warunków pracy, ale gdy zaczyna się to robić kosztami innych, kosztem ogółu — wtedy trzeba stanowczo przeciw temu wystąpić i jasno powiedzieć: rolnictwo jest wyjątkiem największym, ale nie jedynym warsztatem pracy, że obok rolników są i ciężyż takta inni zawody, masę takiesamą są do życia i do opieki ze strony państwa.

W jednym z pism, będącem rzecznicznym najpełniej szej organizacji rolników: wielkopolskich mianowicie wyjecha się bez żądany wszystkich, co rolnicy dotąd osiągnęli. A więc 1) zniesiono od 4 czerwca br. cło wywozowe na żyto, 2) zniesiono od 20 czerwca także cło na owies, 3) cło na pszenicę automatycznie wygasło z dniem 31 sierpnia, 4) jęczmień i otręby także zwolniono. Słown — jak ten organ pisze — została w całej pełni przeprowadzona zasada wolnego wywozu. Charakterystyczna rzecz, że rząd z początku odepierał się zniesieniu cła wywozowego na pszenicę, wyhodząc z słusznego założenia, że wywóz jej jest zbytniżny wobec tego, że ceny u nas odpowiadają cenom światowym, niema zatem potrzeby wywozu, który w dodatku zagroził pokryciu zapotrzebowania wewnętrzne. Ostatecznie jednak rolnicy i ten postulat preparali tak, że dziś da wszystkich naszych zboż wszystkie granice stoja otworem i robi się też z tego użytek.

Na tem jednak nie kończą się triumfy rolników. Uzyskawszy prawo wolnego wywozu, nieobciążonego cłem, rozpoczęli akcję za pozbyciem się konkurencji zagranicznej. I cel ten osiągnęli! — W kraju, który tak często w ostatnich latach miał deficyty zbożowe, który z częstokroć wskutek złych warunków, zwłaszcza wskutek nieograniczonego wywozu — musiał sprowadzać zboże i rujnować swój bilans handlowy — w takim kraju rolnicy przeformowali wprowadzenie cła na przywóz zboża i maki.

I znnowu głosi triumfalnie organ rolników: 1) od 29 października u r. wprowadzono cło 11 zł. od 100 kg. żyta, 2) od 10 grudnia ub. r. obowiązują także cło na pszenicę, 3) wprowadzono cło przywozowe 11 zł. na mąkę żytnią 1950 zł. na mąkę pszenną itd. Każdy zrozumie, że przy tem cło o wprowadzeniu zboża czy maki do nas niema mowy; konkurencja węgierska (w mące pszennej) została wydziedziona z siódma; musimy spożywać własną mąkę i po cenach i w jakości, jakie nam rolnicy i młynarze podkują. A mimo wszystko rolnicy nie są jeszcze zadowoleni, chcą dalszych jeszcze ustępstw! Żądają zniesienia kontyngentów bezcelowych, żądają wprowadzenia świadczeń przy- i wywozowych to znaczy — ponieważ Sejm mógłby robić trudności — obejścia Sejmu i zrobienia ustawy o odwołaniu przepisów ustawy cłowej; żądają utrudnienia przywozu kasek żądają zniesienia przepisów przemialowych i — najważniejsza rzecz — zaniechania handlu zbożem z funduszy państwowych, tj. zniesienia systemu rezerw zbożowych i pozostawienia zupełnie wolnej ręki „prywatnej inicjatywie”.

Rolnicy nie tylko żądają, ale — jak zapewnia ich organ — mają wszelkie nadzieje zaprzeczenia tych żądań. Rząd zrobił im tak wielkie ustępstwa, jak umiał, a naczelnik wydziału apowiaczniczo p. Szwalbko — to im dodaje otuchy, że „ostatnim zbożowym” zostanie w zupełności zlikwidowany. Pieknie, ale gdzie interes konsumentów, gdzie interes państwa jako wielkiego konsumenta (wojsko)? O tem rolnicy nie myśla, byle ich interes kwitował. A kwintnie wspaniale pod opiekuchem skrzydłami rządu i BB.

Konflikt w górnictwie

ROKOWANIA O PLACE W PRZEMYSŁE WĘGLOWYM ZAGŁĘBIA DĄBROWSKIEGO I KRAKOWSKIEGO

Dnia 16 bm. odbyły się w Dąbrowie Górniczej ponowne układy między przedstawicielami Centralnego Związku Górników a Radą Związku Żądania Związku Górników podwyższenia obecnych plac o 20 procent, Rada Związku zaproponowała tylko 3 procent podwyżki z ułamkiem i to jedynie plac robotników dółkowych, z pominięciem robotników akordowych. Co do żądania zrównania w placach zagłębia krakowskiego i dąbrowskiego z placami Górnego Śląska, przedstawiciele Rady Związku zajęli zdecydowanie odmowne stanowisko.

Przedstawiciele Związku górników oświadczyli, że stanowisko Rady Związku jest słowno co do samej podwyżki plac, jak i co do zrównania w placach zagłębia dąbrowskiego i krakowskiego z Górnym Śląskiem, jest tego rodzaju, że uniemożliwia nawet dalszą dyskusję na tem temat. W końcu, poseł Stafczyk, wskazując na dobrą koniunkturę w przemyśle węglowym, zaapelował, — aby przedstawiciele Rady Związku zechcieli zmienić swoje nieustępliwie stanowisko i uwzględnić żądanie górników, w przeciwnym razie Związek Górników zmuszony będzie drogą strajku rozpocząć walkę o odpowiednią podwyżkę.

Przedstawiciele Rady Związku przyrzekli przedstawicielom Związku górników, że w najbliższym czasie przedstawią im stanowisko, które będzie miało moc obowiązującą orzeczeniem komisji pojednawczej i arbitrażowej w dniu 3 października.

Katowice, 18 października (PAT). Ministerstwo pracy i opieki społecznej nadało wczoraj moc obowiązującą orzeczeniem komisji pojednawczej i arbitrażowej w dniu 3 października.

stawić sprawę całej Radzie i zależnie od jej stanowiska zwołać ponowną wspólną konferencję. Wobec tego że na Górnym Śląsku żądania do górników co do podwyżki plac nie zostały w odpowiedniej mierze uwzględnione, należy się liczyć z możliwością strajku węglowego we wszystkich zagłębiach węglowych.

W najbliższą niedzielę odbędzie się naradę delegatów wszystkich kopalń, oraz wiecze sądy kopalniowych, na których zostanie omówione stanowisko właścicieli kopalń i ewentualny termin strajku.

DELEGACJA CENTRALNEGO ZWIĄZKU GÓRNIKÓW W MINISTERSTWIE PRACY

We czwartek udała się do ministra pracy delegacja Centralnego Związku Górników, w składzie 12 osób z zagłębia krakowskiego i dąbrowskiego. Delegacja przedstawiała postulaty mas górniczych oby zagłębi w trzech niezmierznie żywnych i niecierpiących zwłok sprawach, a mianowicie: 1) protest przeciwko łamaniu przez przedsiębiorców górniczych ustaleń o czasie pracy; 2) żądanie wprowadzenia ubezpieczenia w chorobę; 3) żądanie rozpisania wyborów do Zarządu Kasy chorych w Sosnowcu.

bitrażowej w dniu 3 października w sprawie podwyżki plac w górnictwie śląskim.

— o o o —

dzie się prawdziwa dyskusja polityczna i ustalenia będzie program klubu. Można było to samo zrobić i w bufcie sejmowym, ale tam żadnego ministra nie było. Jakże mógłby klub BB mówić o polityce i programie w nieobecności ministrów? Byłaby to jawna niesubordynacja, na którą ci panowie nie mogą sobie pozwolić. W salach prezydium Rady ministrów czują się pewnie: tam za nich ktoś myśli i układ „ordre de bataille”.

Bołaczki haskie

Pamiętamy, wśród jakich dramatycznych okoliczności rozgrywała się konferencja reparacyjna w Hadze. Z powodu wystąpienia Snowdena istnienie konferencji kilkakrotnie wisiało na włosku; z wielkimi trudnościami zdolano osiągnąć kompromis. Rozumie się, że politycy — uczestnicy konferencji, zawalił umowę tylko w ogólnych zarysach, opracowanie szczegółów powierzone zostało rzeczoznawcom, którzy w kilku komisjach pracują, przysyłając wnioski, które będą przedmiotem ostatecznych decyzji dyplomatów a potem parlamentów.

Komisje te pracują bardzo powoli. Nagłówniejsza z nich: komisja dla Banku reparacyjnego, obradująca w Baden-Baden, obraduje w wielkiej tajemności, ogłaszając od czasu do czasu nie do mówię komunikaty. Druga komisja dla tzw. reparacji wschodnich, obradująca w Paryżu, podobno zupełnie uległa z powodu — jak mówią — zatargu między delegacją polską a niemiecką na tle zatargu o likwidację majątków niemieckich w Polsce. W rezultacie Hlaga pozostaje niezapelnionem zatłewiatem.

Przeciw temu przeciągnięciu sprawy wystąpił ostatecznie premier belgijski Jaspars w swym charakterze przewodniczącego konferencji haskiej. Jaspars, złączając z inicjatywą Brandta, wysłał do wszystkich rządów wezwania aby przyspieszyły swą pracę tak, aby pełna komisja mogła się zebrać około 15 listopada. W kołach politycznych panuje jednak opinia, że apel ten nie osiągnie skutku, że konferencja będzie mogła zebrać się dopiero w połowie grudnia, a może dopiero w styczniu przyszłego roku.

A tymczasem zawisła w powietrzu tak ważna sprawa, jak ile i kiedy Niemcy mają płacić. Uchwalony w Hadze plan Younga miał zastąpić plan Dawosa, przyniosł Niemcom cały szereg ułatwień, w szczególności obniżenie początkowych rat rocz-

nych z 2500 na 1900 milionów marek. Wobec tego jednak, że plan Younga nie jest dotychczas ratyfikowany, Niemcy nie płacą ani wedle starego ani wedle nowego planu tak, że państwa wierzycielskie czują się poszkodowane.

W dodatku kwestia ratyfikacji uchwał haskich przez Niemcy stanęła pod znakiem wątpliwości, wobec rozpostętu tam przez nacjonalistów akcji plebiscytowej przeciw ratyfikacji. Akcja ta, gdyby nawet plebiscyt doszedł do skutku, nie ma widoków powodzenia, gdyż w decydującym głosowaniu nacjonalistów nie osiągną potrzebnej ilości głosów, tymczasem jednak akcja ta wstrzymuje nad Niemcami od wystąpienia przed parlament z przedłożeniem ratyfikacyjnem.

Okazuje się, że konferencja haska była istotnie, jak ją określono, najcięższą z konferencyj w okresie powojennym. Uregulowanie kwestyj pieniężnych między Niemcami a ich wierzycielami z jednej a wierzycielami z drugiej strony okazało się trudniejszym zadaniem aniżeli porozumienie w sprawach politycznych. Jest to dość zrozumiałe z tego powodu, że kwestie reparacyjną dopiero w Hadze zaczęto traktować jako taką, jaką w rzeczywistości jest t. j. gospodarczą, a z kwestiami gospodarczymi nie da się tak prosto dojść do ładu jak z politycznymi. Niejednemu jeszcze nacjonalistycznemu haskaćkiemu będzie dozwodzić, że z takim samym skutkiem dałoby się doprowadzić do porozumienia między Niemcami a ich wierzycielami, gdyby Niemcy nie byli tak bogaci, że nie potrzebują pożyczek, a że nie potrzebują pożyczek, to nie potrzebują też ratyfikacji.

Baden-Baden, 18 października (PAT). Na wzorzystem posiedzeniu komitetu organizacyjnego międzynarodowego Banku spłat odszkodowawczych postanowiono, iż Bank przed rozpoczęciem jakichkolwiek interesów musi zapewnić sobie pokrycie hańd w walutach krajowych. Poza tym postanowiono, iż Bank nie będzie prowadził żadnych spekulacji dewizami.

UWAGI

Szatańska psota w drukarni salezjańskiej

Chudecka „Rzeczpospolita” warszawska opowiada, iż w warszawskiej drukarni Salezjanów składał się nowy katechizm z aprobatą kardynała Hłonda. Otóż przy pytaniu, dotyczącym piekła i potępionych była w tekście odpowiedź, iż cierpią oni strasznie męki przez ogień wieczny i d. Podczas druku usunęto te słowa i wstawiono: „przez papieża samego” — „jakoby” — dodaje „Rzeczpospolita” — „papier był tym, który potępił ludzi i stał się na piekło”...

Te manipulacje dostrzeżone jednak na czas i przywrócono je, odpowiedź formuła należała. Ale „Rzeczpospolita” błądzi przy tej okazji:

Drukarnia XX. Salezjanów zatrudnia przede wszystkim wychowawców Zakładu im. ks. Siemca, którzy się uczą lub już wyczuły drukarstwa.

Co w opisanym wypadku chodziło o złośliwą konkurencję czy o propagandę antykatolicką, w każdym razie świadczy on, iż zła robota przodowała się i w mury Zakładu Salezjańskiego, podciągając na swe usługi jednostkę z całej grupy z jego personelu.

Komiz tu zauważ, jeżeli nawet wychowawców pobocznych zakładów urządzają takie psoty wielebnym ojcom?

Czy nie oznacza to, iż kleryczne wychowanie użyło tylko pobocznych mln przed wzrokiem przełożonych. A odwetu za ten przysmus mogą szukać później wychowankowie w polajemnem planu złośliwych figlów.

Odprawa

Nowy Sacz, 15 października.

Na podstawie art. 30 rozporz. Prez. Rozpłteli P. z 10 maja 1927 Dz. U. Rz. P. Nr. 45 uprasiam J. Wilmelzowego Pana Redaktora o umieszczenie na łamach Pańskiego poczynnego dziennika następującego sprostowania odnośnie do treści listu otwartego do pana dra Henryka Dohnaleka, ogłoszonego w dzienniku „Naprzód”, Nr. 222 z dnia 29 września 1929.

Nieprawda jest, aby ktokolwiek z członków zarządu Powiatowej Kasy Chorych w Nowym Saczu wyzywał mnie, czy to piśmiennie, czy ustnie, do zwolnienia posiedzenia zarządu teje Kasy, jak również nieprawda jest, aby takie posiedzenie nie odbyło się w ciągu ostatnich 3 miesięcy, wreszcie nieprawda jest, aby sprawy członków ubezpieczonych w właściwym czasie załatwione nie zostały.

Na zarzuty osobistej natury, a w szczególności, że nie miałem odwołać posiedzenia zarządu zwołać, oraz, że mam rzadzić nieuprzejmie i samowładnie jednostka w osobie dyrektora teje Kasy p. Sowińskiego, nie odpowiadam ani panu Milewskiemu, Katowi, Mołycie ani panu Kaufleifowi, gdyż uważam, że byłoby to poniżej mojej godności.

Proszę przyjąć wyrazy należytego poważania.

Dr. Dohnalek.

Przegląd społeczny

ANGIELSKI RZĄD ROBOTNICZY DLA GÓRNIKÓW

London, 10 października (PAT). Według informacji prasy angielskiej, ustawodawstwo węgla, w projektoformie przez rząd robotniczy przewiduje trzy następujące punkty zasadnicze: 1) skrócenie dnia pracy w kopalniach z 8 godzin narazie o pół godziny czyli wprowadzenie 7 1/2 pół-godzinnego dnia robotniczego w całym kraju bez zmniejszenia zarobków dotychczasowych; następnie w połowie lub w końcu przyszłego roku, gdy warunki gospodarcze na to pozwolą, skrócenia 7 1/2 pół-godzin. dnia robotniczego w kopalniach o dalsze pół godziny, do 7 godzin dziennie, 2) ustanowienie ogólnokrajowego szematu rynkowego wprowadzającego jednolity system wydobycia węgla, sprzedaży i cen rynkowych. Szemat ten przewiduje również ustanowienie specjalnego organu kontrolującego, do którego powołani mają być także przedstawiciele konsumentów i robotników, 3) wykup przez państwo terenów, na których znajdują się kopalnie i t. zw. Royalties.

— o o o —

Wspomnienia niemieckich z pobytu w Krakowie

—Przed kilku tygodniami bawiła w Krakowie i w Tatrach wycieczka, złożona z 22 towarzyszy niemieckich, członku Związku dla kształcenia robotników (Bund fur Arbeiterbildung) pod przewodnictwem tow. Pawła Havelleczka z Zabrze, na Górnym Śląsku, która przynajmniej w Krakowie TUR Po powrocie do domu umieszcili tow. Havelleczk w wychodzącym w Zabrze dzienniku „Der Sozialist”, „Volksblatt” wspomnienia z pobytu w Polsce, które poniżej w skróceniu przytaczamy.

Pierwszego przyjemnego wrażenia doznał uczestnicy wycieczki na dworcu w Bytomiu przed odjazdem, gdy zjawili się na peronie: generały konsul polski w Bytomiu p. Malhomme i jego referent prasy p. Włodarkiewicz, aby im życzyć szczęśliwej podróży. Tow. Havelleczk pisze: „Moi towarzysze podróży przed przysięszeniem wycieczki, że ich podziwiam przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej, gdyż nie spotkali się dotąd nigdy z taką uprzejmością, choć już wiele podróży. Te niemiecki konsul generały w Katowicach interesuje się tylko dostojnymi i najdosłowniejzymi podróżnikami, to nie jest jego wina; tak u nas było i tak zostanie. Ostatecznie, na świecie niema nie wyższego ponad etykietę!”

O pobycie wycieczki w Krakowie czytamy: „Zwolnia nazwie się Kraków na horyzont. Najciekawsze zjawisko kojarzyło się ostry w czystym powietrzu. Kilka kombinów fabrycznych czy smugi dymu ku niebu. Łagodne wierzga podnosiła się na prawo i lewo wzdłuż linii kolejowej, wiele z nich uwiecznione fortifikacyami. W westybulu na dworcu widać na ochocze: „Freundschaft!” Młodzi towarzysze otaczają nas momentalnie. Dlaczego? Freundschafft? To są uczestnicy zjazdu młodzieży w Wiedniu. Cóż to szkodzi, że ich znamośm leżka niemieckiego wycieczkę się stem słowem „Przyjaźń! To się rozumie!”

Kraków ze swoimi 215 tysiącami mieszkańców jest kulturalną stolicą Polski. Wielkie muzea, biblioteki, uniwersytet i postępowo nastrojona klasa robotnicza, zgromadzona w PPS i klasowych Związkach zawodowych, są szczególną chlubą m. Krakowa. Młodsze pokolenie robotnicze bardzo namiętnie nad sobą i TUR jest punktem zbiorowym dla żadnych wiedzy i oświaty. W samym Krakowie przesiada TUR własną nową prowadzoną bibliotekę, chętnie korzysta z niej i wizerunek „Sozialist” stał na czele krakowskich, co było jednakże obecnemu rządowi bardzo niemiłym. Dekretem uchylono samorząd i wprowadzono oddanego zżadow komisarza.

Kraków jest, wbrew rozpowszechnionemu mniemaniu, miastem nie tylko pięknym, ale i bardzo czystym. Wyjątkiem jest dzielnica żydowska, Kaźmier, ale i tu trzeba przyznać, że miasto nadzwyczaj duzo roboty w zakresie higieny i stosunków sanitarnych. Niesłoty masowa niedza zadomowila się silnie w tej dzielnicy, a ma się wrażenie, że jest od niej niezdolna. Strój i pelny polskich żydów nadają specjalny charakter obrazowi miasta, a sztydy kupieckie z ich wizerunkiem z natury największymi, zmieszają na do śmiechu, zwłaszcza gdy p. Honigwach mieszka między p. Apfelblithem a p. Benischlichem”.

Pożegnane wrażenie wywarł na towarzyszy niemieckich Wawel i nagrodzone w katedrze i skarbu skarby sztuki. Opisując je, z zachwytem tow. Havelleczk sięga do superlatyw! Niemile uderzyła go w Krakowie tylko ogromna ilość żebraków, która sobie wyjaśnia brakiem ubezpieczenia na starość.

Nie mniej niż Krakowem byli nasi goście zachwycony Tatrami i Pieninami. O przeżyciu Działu Niemce przez Pieniny pisze tow. Havelleczk: „Pełniaż zmienia się z minuty na minutę, staje się ciągle bardziej specjalny charakter. Głównie czuje się jak w baśni!” Zauważymy również pełny entuzjazm opis wycieczki: do Morskiego Okra przez Zawrat. Tow. Havelleczk miał wszakże oczy nie tylko dla piękności Zi. Zawrac awaga na świetną przyszłość Zakopanego, gdzie „nowoczesna elegancja i wspaniałe utożdzadza, że w Zakopanem można się żywić”. Z największym uznaniem wyraża się również o schronisku Towarzystwa Tatarkowskiego, w którym wycieczka nocowała. „Najskrupulatniejsza czystość we wszystkich pokojach, wyborna poćciel powieszona biała biała, dają miły wypocinek. W kranach nie tylko zimna, ale i ciepła woda w każdej chwili do rozparzenia gościa; mieszka się jak w hotelu. Potrawy dobre i smacznie przyrządzone są stosunkowo tanie”.

Artykuł kończy się, jak następuje: „Dzięki tym młodym socjalistom z Krakowa, którzy byli nam przewodnikami i towarzyszami, Dzięki gościnnym koleżankom! Przybyliśmy jako obcy, a odciecalismy jak przyjaciele i bracia, odciecalismy idea znajomości. Dzięki tow. postowi Czapińskiemu, który był przyjacielem i przewodnikiem w górach. Dzięki wszystkim naszym socjalistycznym przyjacielom, którzy po bratersku uczynili wszystko, aby nam umożliwić pobyt w Polsce”.

Wladomosci polityczne

ZMIANA POSŁA ANGIELSKIEGO NA AMBASADORA W WARSZAWIE

Król Jerzy zamianował posła nadwyznaczonego i mistrza pełnomocnego w Warszawie sir Willama Brinsforda ambasaderem nadwyznaczonego i pełnomocnym w stolicy polskiej.

ZMIANY W RZĄDZIE SOWIECKIM

Rozporządzeniem Rady komarszy ludowych mianowany został dotychczasowy sekretarz centralnego komitetu partii komunistycznej na Białej Rusi Giamazuk członkiem rewolucyjnej Rady wojennej i naczelnikiem urzędu politycznego w czeskiej armii. Szostakowicz oblaśnie Giamazuka po Białorusi, który pełnił obecnie funkcję ludowego komisarza oświaty. W tych dniach ma być również mianowany na miejsce Biesiedowskiego radcą poselstwa sowieckiego w Paryżu Reichel, dotychczasowy członek głównego komitetu koncesyjnego w Moskwie.

UDZIAŁ WŁOCH W KONFERENCJI MORSKIEJ

„Giornale d'Italia” dowiaduje się jednocześnie z postanowieniem do Londynu zawiadomieniem o przyjęciu przez Włochy zaproszenia do wzięcia udziału w konferencji morskiej, że rząd włoski zaproponował Francji przeprowadzenie rozmów wstępnych celem zbliżenia spraw, które będą przedmiotem obrad konferencji.

MACDONALD W KANADZIE

We czwartek przybył premier Macdonald wraz z towarzyszącymi nim osobami do Ottawy. Popołudniu udał się Macdonald z premerem Mackenzie Kingiem do jego letniej rezydencji, położonej o 20 km. od Ottawy. Powiadane jest, że w rozmowie między tymi mężami stanu poruszone będą rozmaite kwestie, szczególnie zaś sprawy obciążenia Kanadą, a pozostające w związku z naradami, odbytymi przez Macdonalda w Waszyngtonie.

NARÓD EGIPSKI PRZYJMUJE PROPOZYCJE HENDERSONA

„Daily Express” ogłasza otrzymaną od przywódcy Wadui (narodowego stronnictwa egipskiego) Nahasa paski depesze, w której tenże stwierdza, że wadyci nie wahają się przyznać, że dojdzie do przyjęcia porozumienia Egiptu z Wielką Brytanią aby zawsze ich najgorętszym pragnieniem i ostatecznym celem. Wobec pełnowadnego tonu propozycji Hendersona partia Wadui jest zdecydowana skorzystać z tej sposobności dla osiągnięcia jednolitego, trwałego i honorowego porozumienia między oboma krajami. — Depesza ta rozbiła głośno wyrażane nadzieje imperialistów angielskich i ich bratnich dusz po Anglii, że inicjatywa rządu Macdonalda zostanie sparlżowana przez nieprzejednaną postawę Wadui.

NOWY KRÓL AFGANISTANU

Polskie ministerstwo spraw zagranicznych otrzymało 17 hm. następującą depeszę: Kabul, Peshawar, dnia 14 października. Z łaski Boga Najwyższego dzielna armia afgańska pod dowództwem generała Shah Wali khana i jego brata Shaha Mahmuda Khana odebrała Kabul od Bacha Saquao. W dniu 10 października miasto Karakoram było bombardowane, dnia 13 hm. Bacha Saquao niekiedy pokrywano wraz z rodziną i swym dworem. Uciekli również część wojska, reszta poddała się dzielnej armii afgańskiej, większość ministrów Bacha Saquao poddała się osobście, reszta zaś złożyła pisemne deklaracje. Szczęg Kohistania jest pełny skrochoty i obawy z powodu swego postępowania. Rząd okazał wyrozumiałość i łaskę stronie przeciwniej. Kanda char, Kabul oraz prowincje południowe Dżelebad i Hazarad są w naszym posiadaniu. Pozostałe prowincje zmierzające rządami Bacha Saquao otrzymali od rządu centralnego polecenie wysłania swych przedstawicieli do stolicy. Przyzysk król Afganistanu będzie wybrany przez dżirę (wielkie zgromadzenie narodowe). Książę Nadr khan przybędzie do stolicy jutro. Podpisano: — Afgańskie ministerstwo spraw zagranicznych.

Dalsze telegramy z Kabulu donoszą, że Zgromadzenie narodowe wybrało znaczną większość Nadr khana na króla Afganistanu, bez względu na jego odmowę i próbie wycofania kandydatury. Po wyborze oświadczyło ono, że Nadr khan wybrany został królem w uznaniu jego zasług dla sprawy narodowej.

Sprawy partyjne

KOMISJA PARLAMENTARNA ZPPS odbędzie posiedzenie we środe 23 hm. o 11 przed poł. w lokalu ZPPS w Sejmie.

Z życia socjalistycznego

Z PRACY TUR W TARNOWIE

Dnia 13 października br. odbyło się walne zebranie TUR w Tarnowie, na którym zostały złożone sprawozdania z działalności oddziału w latach 1928 i 1929.

W tym celu przybrano 9 odczytów publicznych, między innymi dr. Adolfa Grossa z Krakowa „Rozbudowa miast”, tow. posła Hermana Diamanda „Kryzys w gospodarstwie światowym”, dr. Oskara Łanego z Krakowa „Powojenie przemiany gospodarcze”, b. ministra inż. Pruchnika „Pojęcie”, dr. Ludwika Birkenfelda z Wiednia „Czerwona stolica w białym państwie”, Wandy Dynowskiej z Warszawy „Wrażenia z Anglii” itd. Ciekawą imprezą był odczyt zbiorowy na temat „Zagadnienia mniejszości narodowych w Polsce”. — przemawiali tow. poseł Adam Ciotkosz z PPS, poseł Emil Zerbe z Łodzi (niem. socj.), dr. Ignacy Aleksandrowicz z Krakowa (Bund) i poseł dr. Osyph Kohut (ukr. socj. rad.). Odczyty cieszyły się wcale znaczącą frekwencją. W roku bieżącym zorganizowano Szkołę Robotniczą, która objęła łącznie 48 godzin wykładowych, dając słuchaczom całonocne i wieczorne kursy w zakresie i zakresach z życia ruchu robotniczego, 14 wykładowców między nimi prelegenci z Krakowa i Warszawy, spełniło swe zadanie w sposób nader satysfakcjonujący. Uczestnicy szkoły zostali zaopatrzeni w książki, broszury i mapy. Szkołę ukończyło 35 słuchaczy.

Zorganizowano wycieczkę do Krakowa w liczbie z górą 70 osób, wycieczka zwiedziła Kraków i była na przedstawieniu „Róży”. Młodzież turowa brała udział w zlocie w Sosnowcu (42 osoby), w zlocie sportowym w Krakowie (24 osoby), w zlocie międzynarodowym w Wiedniu (5 osób). — Obecnie odbywa się cykl wycieczek poświęconych zwiedzaniu miast i jego warsztatów pracy. Na wystawę powszechną do Poznania wysłał oddział wycieczki złożoną z 18 osób, do których przyłączyli się dwaj towarzysze z Glinika margalińskiego.

Brano też udział w kursach centralnych, a mianowicie w kursach sportowych w Zgwiecu — 25 osób, w kursach instrukcyjnych młodzieży w Warszawie — 3 osoby, w konferencji teatralnej w Warszawie — 1 osoba, w kursie sportowym w Częstochowie — 2 osoby. Naturalnie brano też udział w ogólnokrajowych kongresach TURa i młodzieży turowej.

W czerwcu br. zorganizowano ośm przedstawień kinematograficznych, na których wyświetlano filmy wiedeńskie. Przedstawienia te odwiedziło ogółem 3 000 osób. Była to znakomita, ciekawa forma propagandy socjalistycznej. Mimo niebywale niskich cen wstępu (od 25 gr. do 1 zł.) przedstawienia te nie tylko nie dały deficytu ale nawet przyniosły pewien zysk.

Biblioteka liczy 586 tomów, jej rozszerzenie będzie obecnie jedną z największych trosk oddziału. Istnieje również czytelnia czasopiśm.

Dochody oddziału wyniosły w latach 1928 i 1929 zł. 629.92, rozchody 6.149.27, saldo zł. 142.65.

W tym celu istnieje ruchliwa Organizacja Młodzieży, która prowadzi rozległą działalność.

W czasie najbliższym przystępuje TUR do uruchomienia kursu dla ławników sądu pracy, oraz organizację stałe niedzielne przedstawienia kinematograficzne o charakterze oświatowym.

ZGROMADZENIE LUDOWE W RYTRZE

W niedzielę dnia 13 października br. o godz. 3 pop. odbyło się w Rytrze publiczne zgromadzenie zwołane przez OKR PPS w Nowym Sączu na które przybyło około 200 robotników i chłopów. Przewodniczył tow. Maurcek, sekretarzem tow. Szafiraniec. Półtoragodzinny referat o sytuacji politycznej i gospodarczej w Polsce wygłosił tow. Zawierucha, który na przykładach obrazował zebranym skutki dotychczasowych burżuazyjnych polityk. Wskazywał, że dotychczasowe polityki burżuazji i włościańskiej do skrajnej nędzy, burżuazji polską do powszechnej radości życia. Temsamą politykę kapitalistyczną stosuje rząd polomajowego przewrotu — „sanacyjne” — dążąc w rezultacie do całkowitego odebrania masom ludowym wpływu na rząd i państwo. Masę ludową jednak bronić swoich praw politycznych na dany dzień i przez pierwszy Rząd Ludowy w 1918 roku, bronić prawa do wolnego życia i człowieczeństwa.

Przedłożona obszerna rezolucja przeciwko obecnemu systemowi rządzenia a wyrażająca żądanie dla PPS za obronę demokracji i interesów włościańskich i robotniczych — została entuzjastycznie i jednogłośnie przyjęta.

Odsławianemu zwroci „Czerwonego Standa” zgromadzenie zakończono wrót podnieściego nastroju.

Z życia robotniczego

UMOWA CENNIKOWA W PRZEMYSŁE METALOWYM NA ŚLĄSKU CIESZYŃSKIM

Bielsko, 18 października (AW). W dniu dzisiejszym po długotrwałych pertraktacjach podpisana została umowa zarobkowa, regulująca trwający od dłuższego czasu zarząz na tle warunków pracy i płacy w przemyśle metalowym na Śląsku Cieszyńskim. Umowa przewiduje podwyżkę zarobków akordowych o 2 procent, z wyjątkiem fabryk akordujących maszyny, przedłużenie agraracie, dając podwyżkę zarobków dźwiniowych o 4 procent oraz ogólnie podniesienia stawek zasadniczych o 8 procent. Nowa umowa obowiązuje od 1 października br. na przeciąg jednego roku.

Ruch kolejarski

RUCH ORGANIZACYJNY WŚRÓD KONDUKTORÓW

Okręg krakowski: W okręgu krakowskim odbyło się zgromadzenie konduktorów ZKK w następującym porządku: dnia 24 września br. w Oświęcimiu, 25 września w Dziedzielcu, 26 września w Szczakowie, 27 września w Debicy, 30 września w Nowym Sączu.

Na poszeżonych zgromadzeniach kol. Graboś, czł. C. S. Konduktorów, zdał sprawozdanie z działalności C. S. Konduktorów ZKK przedstawił obecną sytuację konduktorów oraz wywiedną drogę rozporządzenia rady ministrów pragmatyki służbowej, przepisy emerytalne, opiekę lekarską. W dyskusji zabierali głos kol. konduktorzy, wyrażając duże rozczarowanie, że po 10 latach istnienia Państwa Polskiego wydana pragmatyka służbowa jest tylko jako rozporządzenie rady ministrów i do tego krzywdząca, bo kładzie kaganiec na polskich kolejarzy i robi z nich niewolników, protestują przeciwko narzuceniu w drodze rozporządzenia pragmatyki służbowej. — Odnosi się do WWVZK oraz do posłów PPS dając im pełne wotum zaufania do obronienia wobec rządu i Sejmu i wprowadzenia w drogę ustawy pragmatyki służbowej, przepisów emerytalnych, opieki lekarskiej z poprawkami wniesionymi przez Wydział Wykonawczy ZKK.

Rezolucje zostały uchwalone jednogłośnie na poszeżonych zgromadzeniach, oraz pełne wotum zaufania dla Centralnej Sekcji Konduktorów ZKK.

Okręg Stanisławowski: W dniu 8 hm. odbyło się w Czortkowie zgromadzenie konduktorów ZKK. Kol. Graboś, członek CSK, zdał sprawozdanie z działalności CSK, następnie przedstawił obecną sytuację konduktorów oraz wywiedną na podstawie rozporządzenia Rady ministrów pragmatyki służbowej, przepisy emerytalne i opiekę lekarską. W dyskusji przemawiało kilku kol. konduktorów, a między innymi sprawcami domagając się od rządu podwyższenia na liniach górskich godzinowo-kilometrowe.

Po jednogłośnie uchwale rezolucji wyrażającej pełne wotum zaufania dla WWVZK i apelując do WW, aby wraz z posłami PPS podjąć obronę na terenie rządu i Sejmu słusznych praw, w ogólności kolejarzy, a w szczególności konduktorów. Konduktorzy Czortkowa ręczą za swoją solidarność w razie wezwania przez WW.

Okręg lwowski: W dniu 9 października br. odbyło się we Lwowie zgromadzenie konduktorów ZKK. Kol. Graboś, członek CSK, zdał sprawozdanie z działalności CSK i przedstawił obecną sytuację konduktorów, oraz wywiedną na podstawie rozporządzenia Rady ministrów pragmatyki służbowej, przepisy emerytalne i opiekę lekarską. Po gorącej dyskusji, w wielkim oburzeniu, kol. zarząz narzucał pragmatyki służbowej, która jest gorsza jak za czasów zaborczych, zgromadzeni konduktorzy akceptują wystąpienie WW wobec rządu i Sejmu. Rezolucje uchwalono jednogłośnie, wyrażając pełne wotum zaufania CSK oraz członkom WW.

ZGROMADZENIE KOLEJARZY W CHABÓWCE

W dniu 13 hm. odbyło się zebranie pracowników kolejowych na stacji Chabówka przy licznych udziałach członków. Przewodniczył kol. szef referatu kol. Wolewoda z Warszawy, który poruszył najżywczej postulat pracowników, jak pragmatyka służbowa, rozporządzenie o emeryturze i lecnicztwie. Po wysłuchaniu referatu uchwalono rezolucję solidaryzującą się z wszelkimi wysiłkami włościami przez ciała ZKK i posłów, na terenie Sejmu.

PIEKNY CZYN MASZ ROBOTNICZEJ A STANOWISKO IZBY SKARBOWEJ WOBEC WALKI Z ALKOHOLICZKĄ. Mieszkańcy Chyżwu, Chrzadów w 90% robotnicy fabryczni płacą pod ciężarem 10 rocznie odzyskana niepodległości, stajemy pomnikiem — dnia 11 listopada 1928 r. w powszechnym głosowaniu uchwalił prawie jednomyślnie wyrzucenie z gminy karczem. Jednakże Izba skarbowa w Krakowie nie spieszy się widocznie lub nie ma ochoty przyłożyć ręki do budowy tego pomnika, bo do dzisiaj, tj. po upływie roku (!) nie zatafiła tej sprawy. Ze względu, że czyn ten jest również samobroną ludu wielkiego przed piastwem powinnym być rządom opartym. Państwowy monopol spirytusowy a trzeźwość — to dwie zasady są z sobą w kolizji.

ARESTOWANIE SPIEGIA-WŁAMYWACZA. Przed paru dniami dokonano włamania do powiatowej komendy uzupełnień w Żywcu, skąd zabrano szereg aktów wojskowych. Policja po energicznym śledztwie przychyliła sprawcę w osobie niejakiego Rudolfa Ungera. Arestowano go w Tarnowskich Górach w chwili, kiedy golił się w nielegalnym przekroczeniu granicy do Niemiec. Przed on na rzecz wyjazdu odebrał go państwa a nie mogąc pozyskać się żadnym sukcesem, pucelił się na kradzież, która nie dała mu pożądanego rezultatu, bowiem skradzione akta nie przedstawiały żadnej wartości i potrzebne były PKU tytuły do celów ewidencyjnych. Obecne dochożenia idą w kierunku ustalenia, czy nie zachodzą związki z włamaniem do PKU Katowice, jakie miało miejsce przed niedawnym czasem.

KOŁĘSA OSKARŻONA O SPIEGISTWO. — Przed sądem okręgowym w Radomiu odbyła się rozprawa przeciw Ninie Włodarzowej oskarżonej o spiegiństwo na rzecz jednego z państw obcych. Pani Włodarzowa (podobno córka art. malarza Michrowskiego, byłego dyrektora teatrów miejskich w Warszawie) licząca lat około trzydziestu, po roześciu się z mężem (urzędnik skarbowy) powróciła do Radomia, gdzie oblała posadę biuralistki w biurze wytwórni karabinów. — Trafiła znowu do w. t. w Radomiu, gdzie ktoś napisał raport, dotyczący zdolności wytwórczej wspomnianej fabryki, oraz szereg adresów prywatnych oficerów, przydzielonych do fabryki. Na odwrót nie stronił od raportu p. Nina własnoręcznie hakiowała projekt grobowa zmarłego ojca. — Rozprawa, która toczyła się przy drzwiach zamkniętych, nie dostarczyła dowodów uprawniających przez oskarżoną spiegiństwa, natomiast stwierdzono, że ów fałszywy raport, który Włodarzowa przez lekkożyństwo, bowiem na odwrocie posiadała zanotowane prywatne adresy niektórych oficerów, Sad uniewinnił Włodarzową z zarzutów spiegiństwa, skazując ją natomiast za przetrzymanie fałszywego dokumentu na jeden rok więzienia.

SEKWESTRATOR PODATKOWY DEFRAUDANTEM. Policja w Sosnowcu aresztowała sekwestratora urzędu skarbowego w Bedzinie Longina Uchnasta, który zdefordował 1.333 złotych, pobrane od podatników. Jak wykazało dochodzenie, Uchnast, który przechodził prywatny okres służby, obecnie sobie zakładał węgły, z czego wnoszącego Ludomira Kolańskiego, defraudowanego pieniądze wydał na liście z Kolańskimi, który tolerował postępowanie Uchnasta i zameldował o nadzujących naczelnikowi urzędu podany wówczas, gdy Uchnast wzbierał się pokryć malwersację. W związku z tem aresztowany został również Kolański.

DEFRAUDACJA W KASIE SKARBOWEJ W GRODNI. Przed kilku dniami zaginę w niewyjaśniony sposób kasjer urzędu skarbowego w Grodnie, J. Glebocki. Wobec tego, że poszukiwania nie dawały miast, nie odniósł się do sądu, po dojeździe, że Glebocki zbiegł. Zarządca rewizja kas i ksiąg wykazała brak kilkudziesięciu tysięcy złotych, które Glebocki defraudował przed ucieczką. Zawiadomiono policję, która rozpoczęła listy gończe.

OKRADZENIE KOŚCIOŁA W WILNIE. Onezday w godzinach wieczornych ograbiono kościół św. Bartłomieja przy ul. Zarzecznicy. Świętokradcy upatrzyli odpowiednią chwilę, kiedy w kościele chwilowo nie było nikogo i dostawczy w tym czasie do proka, rozpoczęli plądrowanie. Z bocznego ołtarza zrabowali, złoty krzyż i ozdobne, następnie przeszli do zakrystii, skąd zabrali klejch. Gdy służba kościelna stwierdziła brak tych przedmiotów, powiadomiono władze śledcze, które przysłały do badania osób, będących w tym czasie w pobliżu kościoła. Na podstawie zebranych danych policja jest już na tropie sprawców. Należy zaznaczyć, że kościół ten już poraz drugi pada ofiarą świętokradców. W roku ubiegłym niewiarygodnie sprawcy rozbili skarbnicę, w których znajdowały się ofiary i mimo poszukiwań zdołali uciec.

Dni rządu p. Switalskiego policzone

(Telefonem od korespondenta „Naprzodu”)

Warszawa, 18 października.

Dzisiejsza prasa wieczorna przynosi wiadomość, że kabinat Switalskiego ma w najbliższym czasie ustąpić. Wiadomość ta pokrywa się z posądzeniami.

Z zagranicy

ŚLEDSTWO W SPRAWIE KORUPCJI BERLINSKIEJ. Sejm praski uchwalił powołać do życia komisję parlamentarną, która ma przeprowadzić badania w sprawie afery korupcyjnej braci Skłarków. Wykluczyono ostatnio z partii socjalistycznej burmistrz dzielnicy Berlina Schneider zawieszony został w urzędowaniu w drodze dyscyplinarnej.

LOT „ZEPPELIN” NAD ŚLĄSKIM NIE-MIECKIM. Zgodnie z zapowiedzią starowie „Zep pelin” przelaz nad Śląskiem niemieckim, od wiedzając następujące miasta: Kłoczkob, Opole, Wielkie Strzelce, Bytom, Zabrze, Gliwice i Raciborz. W Bytomiu stowarzyszenie zatrzymał się przez chwilę nad stacją, gdzie zgromadzili się liczne tłumy publiczności, do których przemówił prezydent miasta. Prasa niemiecka wyraża się z wielkim uznaniem o władzach polskich, które dzięki szybkiej odprawie celnej i udostępnieniu dogodnej komunikacji, tramwajowej umożliwiła niemieckim mieszkańcom Śląska polskiego przylądanie się stercowici.

WALKA Z PRZEMYŚLIWICTWEM ALKOHOLU W AMERYCE. Z precyzją dobrze przeprowadzonych manewrów wojskowych rządowi agencji por hiblejny przeprowadzili we środę wieczór obławę i rewizję równocześnie w 35 miastach, a to w Nowym Jorku i w innych miejscowościach. W wyniku obław, która była skierowana przeciwko jednej z największych organizacji kontrabandy alkoholu w całym kraju, wykazano 23 osoby, w tej liczbie tak zw. „króla kontrabandy”, oraz skonfiskowano znaczne zapasy napojów wy-skokowych. W zabudowaniu położonym na wzgó-żach w New Jersey, służącym za kwatery głow-ny kontrabandyzistów oraz za ich arsenał, znale-ziono karabiny maszynowe oraz inną broń i zna-czne zapasy amunicji. W podziemnych przejściach znaleziono zapasy win i likierów. Na trop owej klatki głównej naprowadziły sygnały radiowe, wysyłane ze stacji znajdujących się w pobliżu ka-tery a przeznaczone dla okrętów kontrabandy-żów, znajdujących się na pełnym morzu. Jak się okazuje, organizacja rozporządzała 6 parowcami, uzbrojonymi w małe działa i karabiny maszyno-we. Napoje były sprowadzane z wysp Bermudzkich i z innych okolic.

TELEGRAMY

—o— PRZEDŁOŻENIE BUDŻETOWE

Warszawa, 18 października (tel. ul. „Naprz.”). W najbliższym czasie wpłynie do Sejmu projekt ustawy skarbowej wraz z preliminarzem budżetowym.

Z TAJNIKÓW BB

Warszawa, 18 października (tel. ul. „Naprz.”). Dzisiejsze „APC” donosi, że na wczorajszym posiedzeniu klubu BB doszło do ścisła. Mianowicie członkowie „Związku miast i wsi” grupa Kosiakowskiego, których nie dopuszczono do udziału w dyskusji, ostentacyjnie opuścili zebranie.

TAJEMNICZY NAPAD — ŚMIERC NAPONIETEGO

Warszawa, 18 października (tel. ul. „Naprz.”). Dziś w nocy zmarł w szpitalu św. Ducha Paweł Lambor, ofiara zagadkowego mordu na pl. Bankowym, o którym donosiłmyśmy uprzednio. Zagadka pozostaje bez wyjaśnienia.

ZAKAZ DEMONSTRACJI HEIMWEHRY W WILNIE

Wiedeń, 18 października (PAT). Burmistrz miasta Wiednia jako naczelnik kraju wydał zakaz odbycia się zapowiedzianego na 27 bm. pochodu Heimwehry w Wiedniu.

STRAJK POWSZECHNY W RYDZE

Ryga, 18 października (PAT). Dziś rano rozpoczął się proklamowany przez partię socjal-demokratyczną i centralny zarząd łotewskich związków zawodowych jednodniowy strajk powszechny na znak protestu przeciwko reorganizacji Kas chorych w drodze rozporządzenia rządowego. Według pierwszych doniesień, przebieg strajku jest spokojny. Przebieg strajku jest tylko częściowy,

przez nas z imiei stron informacjami, jakoby dni rzadu Switalskiego były już policzone. W informacjach tych ciekawą jest pogołka, jakoby urząd premiera w następnym gabinecie miał objąć będą marszałek, Piłsudski, będą pułkownik Prystow, obecnym ministrem pracy i opieki społecznej.

gdzie większe fabryki pracują w dalszym ciągu, a ruch na kolei jest normalny. Wygląd Rygi niegłsił zmianie, z powodu strajku tramwajowy i szoferów autobusów i taksówek.

ZA DEMONSTRACJAMI ANTYWIOSKOWE — ZAMKNIĘCIE UNIWERSYTETU

Wiedeń, 18 października (PAT). Dzienniki donoszą z Zagrzebia, że rektor tamtejszego uniwersytetu zarządził zamknięcie uniwersytetu aż do odwołania ze względu na powtarzające się demonstracje studentów.

SPORT A POLITYKA

Wiedeń, 18 października (PAT). Dzienniki sportowe donoszą z Pragi, że z okazji wyborów do czeskosłowackiego parlamentu tamtejskie kluby sportowe uprawiają żywą aktywność na wiecach, w przebiegu których skłaniają do głosowania tylko na takich kandydatów, którzy popierać będą w parlamencie interesy sportu czeskosłowackiego.

KU POKOJOWI POWSZECHNEMU

Mowy MacDonalda i Mackenzie Kinga

Ottawa, 18 października (PAT). Odpowiadając na przemówienie powitane premiera kanadyjskiego Mackenzie Kinga w czasie obławy wydane na jego cześć przez rząd kanadyjski, MacDonald oświadczył, iż wraca do Londynu, aby podjąć z Francją, Włochami i Japonią rozmowy w ten sam szczyt i otwarty sposób, w jaki prowadzone były rozmowy z Ameryką. Premier ma nadzieję, że porozumienie osiągnie będzie na wiosnę. Będzie to zdaniem MacDonalda, największy i najbardziej donosy w historii świata krok naprzód w kierunku pokoju powszechnego. O przebiegu tych rozmów dominia będą poinformowane, a jeżeli jakikolwiek kraj wyrazi pragnienie otrzymania w tej sprawie informacji, to otrzyma je. Ze Stanami Zjednoczonymi nie zawarto układu absolutnego, gdyż obie strony zdają sobie sprawę z istnienia świata zewnętrznego, nie pragnęły narzucać mu swojej woli i nie chciały, by różnice w ich poglądach przeszkodziły zawarciu porozumienia światowego. — W przemówieniu swoim premier kanadyjski podkreślił, iż Hoover i MacDonald dła świata wspólny przykład, świadczący o tem, że dobra wola narodów może rozwiązać na drodze wspólnych konferencji.

WALKI W MARIKKU

Parý, 18 października (PAT). „Matin” donosi, że oddział leżący endozmieszczeni wpał dnia 16 bm. w zasadkę w pobliżu posterunku w Meridia Duguir, przyczem 50 żołnierzy zostało zabitych, a 18 raniomych. Nieprzyjacieli uciekli, ponosząc ciężkie straty. Zarządono poscig.

Dręgał gospodarczy

NOWE PIECZDZIENSIŁOZŁOTOWE BANKNOTY

Począwszy od 20 października br. Bank Polski puszcza w obieg bilet bankowe 50-złotowe, opatrzone podpisem prezesa Banku dra Władysława Wróblewskiego, oraz data 1 września 1929 roku. Posa temi szerszymi nowymi biletami nie różnią się niczem od znajdujących się obecnie w obiegu.

Z TARGU PIATKOWEGO W KRAKOWIE

Na piątkowym targu płacono: jabłka krajowe kompol. 1 kg. 60—80 gr., jabłka szosowe 1 kg. 080—140 zł, gruszek kraj. kompol. 1 kg. 080—120 zł, gruszek szosowych 1 kg. 130—160 zł, śliwek kraj. 1 kg. 060—120 zł, śliwek węgierskich 1 kg. 160—2 zł, winogrona 1 kg. 360—4 zł, brzoszczyn 1 litr 50—60 gr., mleko zbierane 1 litr 25—30 gr., mleko niezbier. 1 kg. 35—40 gr., śmietanka słodka 1 kg. 60—65 gr., śmietanka kwaśna 1 litr 180—240 zł, masło zwyczaj. 1 kg. 5—520 zł, ser krowi 1 kg. 1—120 zł, jaja koka 1360—14 zł, jaja sz. 23—24 gr., kura sz. 5—8 zł, kurcząt para 4—8 zł, kaczka sz. 4—6 zł, sz. sz. 8—10 zł, indyjski sz. 10—12 zł, indyk sz. 12—14 zł, ziemniaki 1 kg. 850—650 zł, buraki 1 kg. 12—13 gr., marchew 1 kg. 14—18 zł, cebula 1 kg. 25—40 groszy, kapusta koka 12—18 zł, pietruszka 1 kg. 30—40 gr., pomidory 1 kg. 35—45 gr., karp żywy 1 kg. 450—50 zł, lin 1 kg. 4—450 zł, szczupak żywy 1 kg. 6—7 zł, sandacz 1 kg. 7 zł, brzozy 1 kg. 7 zł, świnki 1 kg. 5—550 zł, leszcze 1 kg. 7 zł, okonie 1 kg. 350—4 zł.

под управлением Ирины К. Смирновой